

KURYER LITEWSKI.

w Wilnie w Poniedziałek dnia 1 Sierpnia v. s. 1832 Roku.

WIADOMOŚCI KRAJOWE.

Sankt-Petersburg dnia 25 lipca.

Przez najwyższy ukaz d. 8 lipca, liczący się przy Heroldyi, Rzeczywisty Radzca Stana Horn, naytąskawiey, stosownie do jego prośby, uwolniony zupełnie ze służby.

— *Dokończenie Ukazu o Kozakach Małorossyjskich. (Ob. N. 87.)*

II. Co do Cywilnego stanu Kozaków Małorossyjskich.

Postanowiwszy takowe prawidła co do wyciskowey służby Kozaków Małorossyjskich, i pragnąc przy zachowaniu i utwierdzeniu tych praw, któremi na osnowie obowiązujących ustaw dotąd się oni cieszyli, ustanowić porządek, któryby istotnie mógł utrwalić byt dobrego stanu i przynieść mu ulgę w opłacie podatków: **Rozkazujemy:**

1) Kozacy, posiadając grunta, na tych zupełnie zasadach, jak dotąd, nie mogą przedawać tych gruntów, które dostały się im od swych przodków, również Kozaków Małorossyjskich, nikomu innemu, prócz ludzi swego stanu.

2) Odtąd grunta te, powinny nszawsze pozostać Kozackimi, to jest: podciągającemi ich właściciela do spełniania włożonych na stan ten obowiązków, bez względu na to, chociażby on nabył przez służbę, albo innym sposobem, prawa innego stanu.

3) Kozakom zostawuje się prawo, grunta dziedziczne, albo które takż od Kozaków sposobem kupna lub inaczej im się dostały, dla uniknienia zachowując i w ogólności dla swych wygod, zamieniać z obywatelami stanu dworzańskiego lub różnocyńcami na inne grunta, ale nie inaczej jak za pozwoleniem Izby Skarbowey, potwierdzonem przez Wojennego Gubernatora, a w jego niebytności z Guberniy Małorossyjskich za potwierdzeniem Gubernatora Cywilnego. Takowe, przez zamianę w posiadanie Kozaków przeszłe grunta, przyłączają się do gruntów Kozackich dziedzicznych.

4) Samo przez się z resztą wypada, że wszystkie te postanowienia odnoszą się tylko na przyszłość, to jest, do tych gruntów, które za wszystkiemi dawniejszemi sprzedażami i oddaniami, jeszcze u Kozaków pozostają; na przyszły zaś czas w żadnym one zdarzeniu nie powinny być rozszerzane.

5) Grunta, nabyte przez Kozaków za prawami kupnami od dworzan lub różnocyńców, mogą być przedawane i innym sposobem, na osnowie praw, alienowane komubądźkolwiek, bez żadnych ograniczeń.

6) Przy każdej takiej sprzedaży albo innym przejściu do osoby postronney przez kogokolwiek z Kozaków gruntu, ma być na uwadze akt, przekonywający, że ta ziemia, przez niego albo przodków jego, nabyta, od osób innego stanu, i następnie nie należy do gruntów Kozackich z początkowego pochodzenia: bez tego aktu sprzedaż nie dozwala się. Wybyta tym sposobem ziemia, nie udziela żadnych praw Kozackiego stanu.

7) Stosownie do obowiązujących teraz praw Kozaków Małorossyjskich, zostawuje się im: a) Forma postępowania sądowego w ich sprawach, taka sama, jak dotąd exystowała, i b) prawo trunkowey sprzedaży w domach swoich.

8) Dopóki niedoprowadzona jeszcze do wiadomości, ilość ziemi, w posiadaniu Kozaków zostającej, i dopóki, następnie, nie można jeszcze rozłożyć podatków, opłacanych przez Kozaków, z naywiększym umiarkowaniem, do miary ziemi,

przez każdego posiadaney, pragnąc ulżyć im w terażniejszych powinnościach, uznaliśmy za dobrą, zamiast podatków, teraz przez nich opłacanych, pobierać od nich, na przyszłość, do przywieźdzenia do skutku wspomnianych zamiarów, z każdej rewizyynny duszy po dwa ruble srebrem na rok, łącząc do tey summy 55 kopiejek srebrem za prawo przedawania wódki. Nie zależnie od tych podatków, obowiązani będą oni dopełniać ziemskie i naturalne powinności, na powszechney zasadzie.

9) Dla większego ulżenia Kozakom w opłacie podatków, dozwala się im, jeśli zechcą, przywieść pomiędzy sobą do wyświecenia dokładnego, posiadane przez każdą familią grunta, i w miarę ilości ich, rozłożyć opłatę przypadających z gromady lub wsi podatków.

Razem z temi rozporządzeniami, **Rozkazaliśmy** Małorossyjskiemu Wojennemu Gubernatorowi, ażeby, po rozważeniu miejscowych okoliczności, przedstawił nam uwagi swoje, tak o lepszym urządzeniu zarządów włościańskich i należytym nad nimi dozorze, dla zabezpieczenia dobrego bytu Kozaków Małorossyjskich, jak i o środkach, dla przywieźdzenia do wiadomości gruntów, do nich należących. (G. S.)

Warszawa d. 5 sierpnia.

Na rzecę *Prośna*, płynącej około miasta *Kalisza*, kapało się 15tu młodzieńców z oddziału kantonistów wojskowych, w témże mieście formującego się, z pomiędzy których, *Felix Marks*, posilnawszy się, uniesionym został bystrością biegu wody w głąb rzeki; widząc to jego towarzysze i dozorcujący kantonistów Weteran, a nie mogąc, z powodu nieumiejętności pływania, dać żadnego ratunku, zrobili mocny hałas, wzywając przechodzącą publiczność o danie tonącemu pomocy. Lecz nikt nie ośmielił się ratować młodzieńca, na dno rzeki pogrążonego. W teyże chwili przybiega na krzyk służący Skarbowy z pułku Galickiego piechoty, nazwiskiem *Alexiey Kiriejew*, rzuca się bez namysłu nierozebrany z odzieży w głębiny rzeki, zanurza się na chwilę w jej nurty, i nakoniec wydobywa nieszczęśliwego młodzieńca bez czucia prawie będącego. Spieszny atoli ratunek przywrócił do pierwszej przytomności i zdrowia pomienionego *Marksa*. — Czyn przeto tyle chwalebny postugacza *Alexieja Kiriejewa*, stosownie do woli J.O. Xięcia Namiestnika Królestwa Polskiego, podejże się do publiczney wiadomości przez wszystkie pisma. (G. IV.)

AUSTRIA.

Wiedeń dnia 25 lipca.

Zwłoki Xięcia Reichszadzkiego d. 22 z. m., o godzinie 5tey rano zmarłego, dnia 24go o godzinie 8mey rano z pałacu *Schönbrunn* przeniesiono do Nadwornego Parafialnego Kościoła w *Wiedniu*. O godzinie 2giey po południu postawiono też zwłoki w Loretańskiej Kaplicy Kościoła Augustyanów, poczem odprowadzono do Metropolii *S. Stefana*, a nakoniec złożono w grobie rodziny Cesarzowskiej w kościele Kapucynów. Żałobne nabożeństwo odbywać się miało w dniach 26 i 27. Żałoba dworska trwać będzie przez 6 tygodni.

Według Gazet Wiedeńskich; serce Xięcia Reichszadzkiego złożone będzie w Loretańskiej kaplicy nadwornego kościoła Augustyanów, wnętrzości w kościele *S. Szczepana*, a reszta zwłok w Cesarzowsko-rodzinnym grobie, w kościele OO. Kapucynów. (G. IV.)

P R U S S Y.
Berlin d. 30 lipca.

Cesarzsko-Austryacki Podkomorzy, nadzwyczajny Posel i Pełnomocny Minister przy tutejszym Dworze, Hr. Trauttmansdorff-Weinsberg, odjechał do Eger. — Podobnież Królewsko-Szwedzki Jeneralny Konsul radzca legacyyny Lundbland do Greifswald; oraz Królewsko-Szwedzki Jeneral-major Baron Stakelberg tamże.

— Dnia 2 sierpnia. —

JO. Xiążę Antoni Radziwiłł, Namiestnik W. Xięstwa Poznańskiego i Xiążę Adam Czartoryski (syn Xięcia Konstantego), przybyli do tutejszej stolicy. (G.C.)

N I E M O Y.

Monachium dnia 16 lipca.

Głoszą, że protokół Londyńskiej Konferencyi względem spraw greckich tu przybył. Między innemi ma 25,000 żołnierzy, po potowie angielskich i pruskich, nowemu Greckiemu Rządowi bydź zapewnione, Bawarya ma dodać 3000 woyska. Powtórnie mówią o Hr. Armansterg, jako o ministrze, któremu tymczasowy stér rządu Greckiego podług zdania Konferencyi powierzonym bydź ma. Również PP. Heidegger, radzca stanu de Meurer i radzca ministeryalny de Abel, będą Xięciu Ottonowi do Grecyi towarzyszyć. (G.C.)

— Dnia 27 —

J. K. M. Xiążę Otto ma odjechać do Grecyi z korpusem złożonym z 3400 ochotników z armii Bawarskiej.

Słychać, że korpus, który się ma udać z Xięciem Otto do Grecyi, składać się będzie z ochotników z pomiędzy woyska wybranych; officerowie zapisują się na dwa lata, po których za powrotem o jeden stopień wyżej zostaną posunięci, jeżeli za granicą awans nie miał miejsca. (G.W.)

Fryburg d. 17 lipca.

Zniesienie naszej wszechniej ma bydź postanowione, a professorom Rotteck, Welcker i innym proces zrobiony. Gazeta der Freisinnige otrzymała nowego redaktora, Pana Giehne, kandydata teologii. (G.C.)

Kassel 22 lipca.

Niegdyś znakomity, lecz przez różne okoliczności podupadły, bankier z Berlina, już od niejakiego czasu tu bawiący, podał naszym stanom propozycye odkrycia sekretu finansowego, za nagrodą 40,000 talarów, przez który nam wpłynąć może niezwłocznie do zarządzenia przeszło milion tal., a podług upodobania i więcej, bez potrzeby udawania się do nakładania nowych podatków, lub zaciągania pożyczki. — Takim sposobem chce nas wyrwać z krytycznego położenia, oraz znaczny brak pokryć. W samej rzeczy zatrudnia się już wydział stanowy roztrząsaniem tego projektu. (G.C.)

Karlsruhe 25 lipca.

Tutejsza gazeta pod napisem: O dozwoleniu poboru podatków w Baden, zawiera dwa artykuły, w których wywodzi, że podług ustaw krajowych Wielkiego Xięstwa, Stany nie posiadają atrybucyi odmawiania podatków, i że z tego powodu, deputowany, któryby się ważył w tym względzie głosiwać, zostanie, jako winny zbrodni stanu, pod sąd oddany. (G.W.)

F R A N C Y A.

Paryż dnia 19 lipca.

Courrier Français wzywa Ministeryalnych Deputowanych, aby, idąc za przykładem członków opozycyi, równie, jak oni, zdawali sprawę komittentom, z czynności swoich parlamentarskich.

Vice-Admirał Hugon uwiadamia raportem swoim, że jedenastodniowe krążenie na Archipelagu już ukończył. Rozbojnicy morscy po przedsięwziętych przeciwko nim zaradczych środkach, zdają się bydź poskromieni. Rząd Grecki kazał w tymże celu dwóm brygom krążyć po tamtejszych wodach.

Rząd Egipski wydzierżawił niedawno Monopol naładowań i wyładowań okrętów w porcie Alexandryi. Konsul Jeneralny Francuzki, ze

względu interesów Europejskiego handlu, protestował przeciw temu rozporządzeniu, co też z rozkazu Vice-Króla Egiptu cofniętém zostało.

— Dnia 22 —

Niderlandzki Posel Baron Fagel złożył Królowi na wczorszy sudyencyi pismo swego Monarchy, jako odpowiedź na pismo odwołujące Posła naszego Barona Durand de Mareuil z Hagi, dla zastąpienia Xięcia Talleyranda podczas jego niebytności w Londynie.

W kąpielach Aix w Sabaudyi, znajduje się teraz bardzo wiele wychodców Francuzkich, którzy są stronnikami przeszłej dynastyi. Na wyspie Guernsény, ma się znajdować jeden z braci Cadoudal i 12 wyższych oficerów z tak nazwanej armii Henryka V., i ścisłą korespondencyą z Holyrood utrzymują. Tak na wyspie Guernsény, jak i na Jersy, wielki zapas broni ma bydź w pogotowiu do przewiezienia na brzegi Francyi.

Xiążęta Orleanu i Nemours, mustrowali wczoraj, przetranslokowany tu niedawno 25ty pułk liniowy, którym dowodzi Podpółkownik Coyer.

Podług wiadomości z Bony daty 28 z. m., panuje tam największa spokojność. Od bramy prowadzącej do Konstantyny, aż do Kassaubaki, wyłamao przez całe miasto wielką ulicę, w środku której założony jest obwacht. (G.W.)

Gazeta Courrier Français zawiera dziś artykuł, w którym chce udowodnić, że ministrowie, przekonani wewnątrznie o popełnionych przez siebie błędach, starają się usilnie, jak najdłużej odwlekać zwołanie izb obudwóch.

Królowa Jeymość zwiedzała wczoraj w te warzystwie xiężniczek Ludwiki, Maryi i Klementy, xięcia Nemours i xięcia Joinville, tutejszą mennicę, w której przyymowali Królową minister skarbu i handlu.

Kilka półków znajduje się w pochodzie do stolicy, aby miały udział w uroczystości d. 29 b. m., którego to dnia odbędzie się wielka rewija i rozdanie wielu krzyżów legii honorowej, pomiędzy półki i gwardye narodowe, za postępowanie w dniach 5 i 6 czerwca.

Wymienią teraz dzień 15 października, na który izby zwołane bydź mają; jednakowoż okoliczność, że ministeryum powtórnie żadaćby musiało tymczasowego wybierania podatków, za pierwsze miesiące roku przyszłego, przemawia za tém, że zebranie się izb, już we wrześniu nastąpi.

Doktor Orfilja, dziekan tutejszego lekarskiego wydziału, miał lekki napad cholery, po krwii puszczeniu uratowano go zupełnie.

Znaczna większość wyborców obwodu Kolmar przestała deputowanemu wyższego Renu adres, w którym zupełnie przyłączają się do deklaracyi deputowanych opozycyi.

Xiążę Talleyrand ma wkrótce przybyć do Paryża, w celu doradzenia w obieraniu ministrów.

Deputowany z Ronen P. Barbet, mer tegoż miasta, cofnął podaną przez siebie dymisyę, na prośbę większej liczby mieszkańców tegoż miasta; i objął znowu to urządowanie. (G.C.)

— Dnia 23 —

Dziennik Journal du Commerce donosi, że z pewnego źródła odebrał wiadomość, o drugiem wyładowaniu Don Pedra w prowincyi Beira przy uściu Mondego. Korpus składać się ma z 3000 ludzi, i zajął Figueiro do Montero na prawym brzegu rzeki, o dniu jednak wyładowania nie ma żadney wzmianki. (G.W.)

P. Scott, angielski konsul w Bordeaux, szwagier hrabiego Oxford, umarł tu wczoraj na cholereę.

Zapewniają, że w uroczystości dni lipcowych, oddeleni uczniowie szkoły politechnicznej, znowu przyjętymi zostaną.

Gazette zaprzecza, że Francya względem Algieru niektóre zobowiązania na siebie przyjęła, i oświadcza za niezawodne doniesienie, iż sui xiążę Polignac, ani xiążę Montmorency-Laval, pierwszy minister, drugi Posel Francyi w owym czasie, w którym te zobowiązania zawarte bydź mogły, nie w tym względzie nie przyrzekli.

Jeden z synów Kazimierza Perrier, spadłszy z konia tak się potłukł, że życie jego jest w niebezpieczeństwie. (G.C.)

— Dnia 24 —

Królowa przybyła wczoraj do stolicy z córkami swemi, dla odwiedzenia Królowey *Donny Maryi* i Xiężny *Braganza*.

Od wczoraj biega wieść, że rząd postanowił opuścić *Ankonę*.

Mówią, że z wydziału pocztowego oddalono 42 urzędników, których uważano za stronników przeszłej dynastyi.

Podług listów prywatnych z *Tulonu*, przygotowane zostały dwa liniowe okręty, *Marengo* i *Superbe*, dla zabrania wojska, ale dokąd, niewiadomo.

Cholera zaczęła się zmniejszać.

Mówią, że stan zdrowia Xiężniczki *Adelady* znowu się pogorszył.

Od granic Hiszpańskich donoszą, że garnizon w *Puycerda* został niedawno podwojony.

Journal du Commerce donosi, że rząd odebrał depesze z *Madrytu* od *P. Rayneval*. Poseł ten, uskarża się na kilku Konsulów Francuzkich w Hiszpanii, którzy wspierali Xiężnę *Berry* w jej przedsięwzięciach w zachodniej i południowej Francyi, i żąda ich oddalenia, względem czego też Ministerjum stosowne rozporządzenia przedsięwzięło.

P. Hippolit Royer-Collard jest niebezpiecznie chory.

P. Magney wydawca Dziennika *le Mayeux* skazany został zaocznie na 5letnie więzienie i 5000 fr. kary.

Podług wiadomości z wielu prowincyi tu nadeszłych, winożbiory obfitsze jeszcze będą tego roku, niż żniwa.

P. Abel Quidel, jeden z najbiegłych adwokatów *Paryża*, znalezionej został w *Sekwanie* z związanymi nogami i powrozem na szyi. Zamordowany zapewne dla zrabowania mu znaczney summy, którą dnia 17 b. m. odebrał.

— Dnia 25 —

Według *Temps*, w czasie dni Lipcowych ogłoszona będzie powszechna amnestya za wszystkie polityczne wykroczenia.

Z dnia 23 na 24 b. m. umarło tu, na chołera 99 osób.

Król ma przybyć z całą familią do stolicy na trzy dni Lipcowe, a zabawiwszy przez Sobotę i Niedzielę w *Tuilleries*, uda się w Poniedziałek do *Neully*, gdzie zabawi aż do zaślubin Xiężny *Ludwiki Maryi* z Królem *Leopoldem*, które mają się odbyć dnia 9 Sierpnia w *Compiègne*.

P. starszy Dupin jest tu oczekiwany ze swojej podróży.

Z *Tulonu* pod dniem 19 donoszą: że bryg *Komet*, przeznaczony do *Ankony*, odebrał rozkaz udania się do *Tripolu* dla odebrania 800,000 franków, które się jeszcze od *Baya* rządowi Francuzkiemu należą. Okręt liniowy *Marengo* ma 600 ludzi z 66go półku liniowego przewieźć do *Oranu*, aby przyspieszyć ufortyfikowanie tego miasta.

Messenger des Chambres donosi, że do dnia wczorajszego w południe, Xiężna *Braganza* żadnych nowych nie odebrała wiadomości od swego dostojnego małżonka. Podług tegoż Dziennika, Xiężniczka *Adelaida* ma się znowu lepiej.

Pomnik, poświęcony na pamiątkę *Pana Cuviers*, ma być postawiony w ogrodzie botanicznym.

Wczoraj ukończono tu process względem spisku na ulicy *Prouvaires*, w skutek którego 26 osób uwolnionych zostało, 6 osób skazano na wygnanie, 12 na 5cioletnie, 4 na 2letnie, a 5 na jednoroczne więzienie.

Według *Constitutionnel*, *Don Miguel* chce stoczyć walną bitwę z wojskiem swego brata. Jeżeliby nie odniósł zwycięstwa, wtedy opuści *Portugalię*. Porozumienie się prywatne z *Nuncyuszem Papięzkim*, dało powód do uważania, iż *Don Miguel* przeniesłby się na powyższy przypadek do *Włoch*. Nie wątpi on wszakże o swojej spra-

wie, polegając na wierności Jenerałów, którzy go otaczają ciągle. Powszechnie utrzymują, że wojska *Don Pedra* znajdują się w *Koimbrze*. (G.W.)

Hr. *Latour-Maubourg*, przeznaczony do *Brukselli* dyplomatyczny posłannik, miał wczoraj wieczorem u Króla pożegnawcze posłuchanie.

W wielkiej rewii, którą Król w dniu 29 b. m. odbędzie, 15 do 18 pułków piechoty i cała artyllerya z *Vincennes* będą miały uczestnictwo.

W tych dniach wyszło interesujące dzieło o Algierze, pod tytułem: *Algier i związek Rovigo w roku 1832*.

Głoszą o tajnym układzie przez nasz rząd z angielskim, względem nowej dostawy broni palnej, zawartym. W tym celu został agent do *Londonu* wysłany.

Podług wszystkich listów z *Madrytu* pod d. 18 lipca, wkroczył Cesarz *Don Pedro* do *Koimbry*.

Oficerowie zakładów i remonty, otrzymali rozkaz, żeby jak najszybciej tyle koni do jazdy zakupili, ile tylko dostać będą mogli. (G.C.)

— Dnia 26 —

Z Ministerjum wojny wyprawiono wczoraj kuryera do naszego pełnomocnika w *Brukselli*, od którego w tym dniu dwie sztafety nadeszły.

Z *Madrytu* donoszą, iż Król *Ferdynand* zamieszkał w *Arenas* w *Estremadurze*, na mieszkanie dla pewnej znakomitej osoby wyporządzić rozkaz. (G.W.)

A N G L I A.

London dnia 18 lipca.

Dziennik dzisiejszy *Courrier* pisze: „Nie odbieramy ciągle żadnych wiadomości o wyprawie *Don Pedra*. Możemy jednak zapewnić, że do 16 nie pomysłnego dla *Don Miguela* nie zaszło, mielibyśmy bowiem już dnia dzisiejszego o tém wiadomość, gdyż sztafeta z *Lisbony* do *Madrytu* 4 dni potrzebuje, z *Madrytu* do *Bajony* 2 dni, z *Bajony* do *Paryża*, za pomocą telegrafów, każda wiadomość śpiesznie dochodzi.

— Dnia 20 —

Następujące pułki piechoty wysłane zostały w tych czasach do Irlandyi: z *Portsmouth* 14ty pułk do *Kork*, z *Glasgowa* 9ty do *Belfort*, z *Liverpoolu* 81szy i 85ty do *Dublinu*, a 91szy do *Wexfort*.

Dziennik *Times* twierdzi, że rządowi wypada koniecznie, przy terażniejszym roztrząsaniu interesów bankowych, wysłać jedną lub więcej osób do Stanów Zjednoczonych, dla powzięcia nowych wiadomości o systemacie banku Amerykańskiego.

Dziennik *Times* zawiera w sobie list z *Portsmouth*, który następujące wiadomości podaje za pewne: „Dnia 11 b. m. w południe wojsko *Don Pedra* jeszcze nie przeszło za *Villa-Nova*, wynosiło 5000 ludzi.”

Staats-Zeitung zwraca uwagę dziennika *Sun*, z powodu jego wiadomości o wyprawie; że armia bez kawaleryi i zapasów wojennych, nie może tak prędko się posuwać, zwłaszcza przeciw przewyższającej sile nieprzyjaciela, któryby mógł mu zająć tył i odciąć wszelki dowóz. W duchownych ma *Don Pedro* straszego nieprzyjaciela do pokonania. Wiadomości z *Lisbony* dochodzą do dnia 12 b. m., wtedy wszystko było spokojnie. Nie można też żadnego z tamtąd spodziewać się poruszenia na korzyść *Donny Maryi*, gdyż wszystkie siły *Don Miguela* w tym punkcie są zgromadzone.

Jak dawniej w posiadłościach Króla Hiszpanii, tak teraz w posiadłościach Króla Anglii nie zachodzi stonice. Nim wieczorne jego promienie znikną ze szczytów wieży *Quebeku*, już przez trzy godziny poranne onegoż promienie na twierdzy *Jackson* przyswiecają, a gdy takowe w toni morza północnego zapadnie, już tarcza jego odbija się od powierzchni wód *Gangesu*.

Pan *William Noel Hill* dotychczasowy nasz Posel w *Neapolu* odwołany został, a na jego miejsce przeznaczony jest lord *Ponsonby*, brat hrabiny *Gréy*. Pan *Hill* jest piątym dyplomatykiem

odwołanym przez lorda *Palmerston* w ciągu trzech miesięcy.

Z *Cowe* (w Irlandyi) donoszą, że tam przybyła flota pod dowództwem *P. Pulteney Malcolm*, i ma niejaki czas zabawić.

Gazety prowincjonalne wciąż są napełnione opisami obchodzonych uroczystości z powodu przyjęcia bilu reformy po miastach i miasteczkach, wsiach i pomniejszych włościach, wszędzie hojnie robiono składki, aby i biedniejsi byli uczestnikami uciechy publicznej.

W dzienniku *Albion* czytamy: „List odebrany z *Lisbony* daty 11 b. m. donosi, że armia *Don Miguela* znajduje się w najlepszym stanie. Stolica przepelniona jest duchowieństwem, które stara się wzbudzić zapał w woysku i mieszkańcach, spodziewając się wkrótce zaciętego boju.

— Dnia 21 —

P. Durand St. André uznany został jako Konsul Jenerslny francuzki w *Londynie*.

Niezaprzeczoną jest rzeczą, że to obawa cholery, wypróżniła ławki obudwóch izb parlamentowych. (G.W.)

— Dnia 24 —

Onegdaj udał się Król z *Windsor* do *Hampton-Court* i jadt śniadanie u lorda *Jerzego Seymour*. W następną środę przybędzie Król do *Londynu*.

Na tutejszej giełdzie uczynił wielkie wrażenie list Kapitana *Hollenderskiego Koopmana* do Szwedzkiego Konsula w *Antwerpii*, w którym ostrzega obcych kupców w *Antwerpii* przed znacznymi stratami, jakich doznałyby mogli, z powodu rozpoczęcia kroków nieprzyjacielskich; — z przyczyny tego listu kursa krajowych papierów bardzo spadły.

W czasie rozpraw parlamentowych podał *P. R. Grant*, prośbę Izraelitów z *Londynu*, którzy żądają wspólnego używania praw obywatelskich ze współbraćmi chrześcijańskimi.

Courrier pisze: „Zrobiono uwagę, że zadziwiająca jest rzecz, iż *Don Pedro*, rozporządzający przeszło 3ma parowemi okrętami, ani jednego z doniesieniami o swej wyprawie do Anglii nie wysłał. My zaś mniemamy, że je lepiej użyć potrafi, jak przesyłaniem raportów do Anglii. Wkrótce usłyszymy, że admirał *Sartorius* uzna parowe okręty za wielce pożyteczne do zrobienia demonstracyi na innym punkcie nadbrzeżnym.

Na wczorayszej giełdzie wzniciła cholera wielką obawę, ponieważ niektórzy członkowie giełdy nagle na tę chorobę pomierali. Dziś jednak, po odebraniu zaspokajających doniesień z *City*, trwoga usunięta została. (G.C.)

— Dnia 25 —

Dotąd jeszcze nieodbieramy żadnych nowych wiadomości z *Portugalii*, co też przyjaciół *Don Pedra* niespokojnymi czyni; sądzą jednak, że przeciwnie wiatry są przyczyną tego opóźnienia.

Wczoraj wieczór okręt parowy *Brokband* miał odplynąć do *Oporto* z 3000 karabinów, 5000 par trzewików i 30,000 funt. szter. w wexlu na rachunek *Don Pedra*; w przyszłym tygodniu stąd i z *Bordeaux* więcej jeszcze skutecznie się podobnych przesyłek. W przeszłym tygodniu rząd wydał naglący rozkaz, aby z *Wedon* do *Londynu* jak najszybciej 100,000 karabinów dostarczono.

Według prywatnych doniesień z *Konstantynopola* z d. 25 czerwca, miał Sułtan wysłać do *Alexandryi* Posła w celu układania się. Lecz inne wiadomości zaprzeczają temu zupełnie. To tylko jest pewno, że Sułtan mocno jest zagniewany na ministra, któremu czynią wyrzuty w uzbrojeniu, zaopatrzeniu armii i floty, przez co istotnie wielkie nastąpiły straty. (G.W.)

RZECZY NIDERLANDZKIE.

Haga dnia 22 lipca.

Flotylla nasza na *Skaldzie* zmieniła swe stanowisko, w skutek tej zmiany, stoją przed *Antwerpią* 12 statków kanonierskich; między *Pypta-*

bak i *Kreuzfort* 1 korweta i 1 kanonierski statek; pod *Parelsfort* 1 fregata i 2 kanonierskie statki; pod *Lilo* 1 bombardyerska korweta, 1 statek parowy, 1 fregata, 1 korweta i 7 statków kanonierskich; przed *Doels* 1 statek parowy, 1 liniowy okręt i 2 statki kanonierskie, a pod *Fort-Bath* 2 kanonierskie statki.

— Dnia 24 —

Xiężna *Oranii* wyjechała z *Soesdyk* do północnej *Brabancyi*, gdzie w *Roomsdonk* oczekiwać będzie na dostojnego swego małżonka.

Handlowa gazeta *Amszterdam* donosi o *Hagi*, że konferencya *Londyńska* nalegała w przeszłym tygodniu przez *Posła Angielskiego* na gabinet *Hagski*, aby przystąpił do ostatnich, przez konferencyą podanych punktów, oświadczając, że w przeciwnym razie, żądać będzie bezwarunkowego przyjęcia 24 artykułów. Lubo odpowiedź Króla na ostatni protokół nie jest wiadoma, sądzymy, że rząd od ostatnich przez siebie podanych warunków nie odstąpi.

— Dnia 25 —

Za pierwszym armatnym wystrzałem ze strony *Belgiyzyków*, *Jenerał Chassée* znaczną część miasta *Antwerpii* w perzynę chce obrócić. (G.W.)

— Dnia 26 —

Wkrótce będzie trzeci obóz na błoniach około *Vugter* założony. (G.C.)

— Dnia 27 —

Xiążę *Sasko-Weymarski Bernhard* założył teraz główną swoją kwaterę w *Einchoven*. (G.W.)

Bruzella dnia 25 lipca.

Tutejsze Dzienniki zapewniają, że dnia 2 sierpnia Król wyjedzie do *Francyi*, dnia 7 odbędzie obchód ślubny, a dnia 9 wróci z *Królową Belgów* do *Bruzelli*.

W tutejszym Dzienniku *Courrier* czytamy: „Dzień 20 lipca już przeminął, a my w takiej samej niepewności zostajemy, jak dawniej. Pocięszają nas znowu 31 tegoż miesiąca. *Mastricht* miał być ściśle opasany, teraz wydano jednak rozkaz, aby forpoczty cofnąć o jedną milę, dla ułatwienia dowozu żywności do tego miasta.

— Dnia 24 —

W końcu tego tygodnia ma Król odprawić przegląd woyska, stojącego w stolicy *Leodyum*, gdzie się ma zjechać z rządzącym Xięciem *Sasko-Koburg*, który ma być przytomny na zaślubinach Króla. (G.W.)

— Dnia 25 —

Zamiast jednej baterii artylleryi konney, urządzają teraz dwie.

Jeden z wyższych sztabowych officerów, przedstawiał wczoraj ministrowi wojny przeszło 20 cudziemijskich officerów, w woysku belgijskiem służących.

Monitor tutejszy zapowiada przybycie tu rządzącego Xięcia *Sasko-Koburg-Gotha*.

Odjazd vice Hr. K. *Vilsin XIV* do *Rzymu*, gdzie urząd posła sprawować będzie, nastąpi w pierwszych dniach sierpnia. *Baron Lee* wystany jako poseł Króla *Belgów* do *Wiednia*.

Angielski rząd obstałował w *Londynie* 100,000 sztuk broni palnej, które wkrótce do *Toweru* oddane być muszą. (G.C.)

— Dnia 26 —

Jutro wyjeżdża Król do *Leodyum*. Pan de la *Gotellerie*, Królewski oficer ordynansowy, już tam wyjechał dla przyjęcia rządzącego Xięcia *Sasko-Koburgskiego*.

Mémorial Belge mówi: — „Mamy powód do twierdzenia, że treść 67go protokołu, w niektórych gazetach francuzkich umieszczona, nie jest zgodna z oryginałem.

Dwóch *Francuzkich* inżynierów przywieźli nowego wynalazku broni, i przedstawili ją tutejszemu rządowi, który kazał z nią doświadczenie zrobić. Rząd stara się, aby dwa nowe kanonierskie statki były wygotowane. (G.W.)

Amszterdam d. 25 lipca.

Onegdaj przyjechał tu pruski poseł Hr. *Waldburg-Truchsess* i *Rossyjski* poseł przy naszym dworze Xiążę *Datgoruki*.

DODATEK

Wilno dnia 1 Sierpnia r. s. 1832 roku.

Z Middelburga piśią, że porażenia Belgów w piątym obwodzie owej prowincyi jasno wykazują zamierzone przez nich atakowanie.

W Mastrychie pewien Notten został na dwuletnie więzienie skazany z powodu, że rozszerzał odezwy, do obalenia rządu hollenderskiego pobudzające. (G.C.)

KRÓLEWSTWO OBOJRY SYCYLIJ.

Messena 4 lipca.

Sycylia spodziewa się bardzo szczęśliwego roku. Wszystkie owoce bez wyjątku wysmienicie dobiegły i zapowiadają nayobfitsze żniwo. To bez wątpienia złagodzi potrzebę uboższych klas, która niestety jest wielką. — W Catania odkryto podobny zamysł, jaki w zeszłym roku w Palermo miał wybuchnąć: 700 osób w Catanii sprzyścięło się, w celu zrabowania swych majątniejszych współobywateli. — Teraz inny przedmiot jeszcze więcej wzniesca powszechną interesowność stanu kupieckiego, t. j. wkrótce wyniknąć mająca wojna z marokańskiem cesarstwem. Do prowadzenia wojny zdaje się terazniejszy czas tym bardziej niesposobny, gdy neapolitańskie okręty częściej, jak kiedy indziej, za ciśnącą Gibraltarską płyną. Tak dopiero przeszłego tygodnia znowu dwa okręty sowiec nadawane z Millazo do Brazylji odplynęły. Powód do tej wojny jest następujący: Czas, za który ostatnia danina zapłaconą była, upłynął, a nasz młody rządca (Ferdynand II, który po śmierci oycy swego Franciszka I, w roku 1830 rządy objął, ma lat 22), obrat męzkie postanowienie, nie poddawać się tak hańbiącej daninie. Zgromadził nayznakomitszych oficerów swej marynarki i oświadczył im, że teraz od nich zawisto pomścić się za wyrządzone dotychczas oyczyźnie krzywdy, i neapolitańską handlową żeglugę od szkód zachować. Oczekujemy więc uzbrojenia floty przeciw Marokanom. Lecz nieufni kupcy, nie zakładają wielkich nadziei na tę wyprawę; przypominają sobie wyprawę przed kilku laty bezowocną przeciw Tripolowi. — Nie mieliśmy tu jeszcze wielkich upałów, wszystko zielone i kwitnie. W ogólności zdaje się teraz pora o cały miesiąc być cofniętą. (G.C.)

HISZPANIA.

Madryt dnia 16 lipca.

Król ciągle chory na podagrę. — Hrabia Alcedia otrzymuje codziennie z królewskiego zamku w San Ildefonso, biuletyny przybocznych lekarzy, o zdrowiu Króla Jmci; podług naynowszych doniesień, ma być Król cokolwiek zdrowszy, lecz z łózka nie wstaje. — Gońcy z Lizbony i od granic Portugalii ciągle i bez przerwy przybywają; dziś przybył jeden z Lizbony, po którym nie długo przybyło dwóch z Zamory i Ciudad Rodrigo. — Dalsze operacye Don Pedra są powszechną rozmową publiczności.

W Lizbonie widzieć można na wszystkich ulicach tak wiele xięży i mnichów, iż się zdaje, jakoby się z całej Portugalii do stolicy zjechali; noszą wielkie medale na piersiach, z wyobrażeniem Don Miguela.

— Dnia 18 —

Naynowsze listy z Lizbony do 15 t. m. donoszą. W skutek rady ministrów, którą Don Miguel w Cachias odprawił, wydano rozkazy do wszystkich dowódców dywizji wojskowych, aby, zostawiwszy w obozach, tylko do obrony fortyfikacyi potrzebną liczbę wojska, udali się w pochód na północ ku Koimbrze; takowe poruszenie miało się rozpocząć dnia 14 b. m. Don Miguel otoczył się swymi najlepszymi i naywierniejszymi jenerałami, do których należą szef sztabu wice hr. Pozo da Regoa, były towarzyszy hrabiego Amaranthe i margrabiego Chaves; jenerał-piechoty Santa Martha, także dawny towarzyszy marg. Chaves; je-

nerał inżynierji Almada i t. p. — Od kilku dni zupełnie przerwana jest komunikacya z prawym brzegiem Mondego; a chociaż żadne listy nie dochodzą, przecież potrafiono rozszerzyć w stolicy odezwy Don Pedra. (G.C.)

EGIPT.

Alexandrya 18 czerwca.

Gazeta Powszechna donosi podług listów z Alexandryi: „Zdobycie fortecy St. Jean d'Acre, nada całej wojnie między Portą a Vice-Królem Egiptu inny obrót. — Już przed kilku dniami zamówił Vice-Król u pewnego angielskiego domu handlowego znaczną liczbę armat, któremi chce należycie osadzić mury fortecy St. Jean d'Acre; a zaraz drugiego dnia po jej zdobyciu, rozpoczęto śpiesznie robić koło naprawy uszkodzonych fortyfikacyi. — Jeżeli Sultan był tak śtąbym, iż Abdulaha paszę przez 10 miesięcy zostawił bez pomocy, zkadłżeby teraz nabył tyle sił, aby Ibrahim paszę, z warowni jeszcze raz tak dobrze jak dawniej ufortyfikowaną mógł wyparować. Wczoray mówił Mehemed Ali publicznie do jednego z towarzyszących mu konsulów, iż się spodziewa, że mu teraz Sultan przebaczy: w takim razie on też nie będzie nic więcej żądał, oprócz pozostania w posiadaniu paszalików Akry i Tripolu. — Gdyby się zaś Sultan nie chciał nakłonić do zgody z Mehemedem Ali, natenczas nie pozostałby Sultani innym środkiem, jak wysłanie potężnej floty wprost do Egiptu; lecz wykonanie tego z wielkimi połączonymi jest trudnościami. — Od trzech dni daje się słyszeć oodzieniu całej rzyżi huk z dział, z powodu uroczystości odniesionego zwycięstwa. Ze wszystkich stron przybywa mnóstwo Turków do seraju, z chęcią składania powinszowań swemu paszy. Wiele także Europejczyków winszowało mu wczoray szczęśliwego powodzenia, niektórzy nawet zamierzają w przyszłym tygodniu wyprawić na cześć tego zwycięstwa balę i zabawę. — Pewien, utrzymujący kawiarnię, oświecił ją wspaniale; Vice-Król w przejeździe postrzegł to z widoczną radością. — Tegoż wieczora kazał Vice-Król wszystkim Arabom i Turkom hojnie dodawać trunków, a jak na przekorę Koranowi, widziano gorzałką i winem upojonych żołnierzy i mieszkańców rzadki widok w tym kraju.

Oprócz umieszczonej już dawniej w gazecie naszej wiadomości, o zdobyciu wyż wspomnioney fortecy i przyjęciu Abdulaha paszy, udzielamy jeszcze niektóre późniey nadesłane szczegóły o widzeniu się Abdullaha paszy z Mehemedem Ali:

Abdullah pasza, przybywszy do brzegów Alexandryi, powitany był z rozkazu Vice-Króla wystrzałami z dział. Wysiadłszy na ląd, udał się w towarzystwie wielu witających go znakomitych dworzan i oficerów do pałacu postuchalnego. Abdullaha pasza jest zwyczajnego wzrostu, trochę chudy, broda jego rudawa, oczy żywe i fizyognomia dumna, liczy około lat 35. — Miał na sobie suknię z granatowego sukna sposobem europejskim, jak teraz noszą wojskowi w Konstantynopolu, a głowę miał niedbale szalem kaszemirskim obwiązaną, czoło jego było zasępione, a postać okazywała smutek. — Gdy Abdullah wchodził do pokoju postuchalnego, powstał Vice-Król; postąpiwszy parę kroków z uprzejmą twarzą ku zwyciężonemu, który ośmielony tą łagodnością przyśkoczył do Vice-Króla, upadł do nóg i ucałował koniec szaty jego; była to scena tragiczna, widok rozczulający! Abdullaha wołał głosem rozrzewniającym, ledwie się mogąc wstrzymać od płaczu: Przebacz, N. Panie, błędy moje, przebacz! a gdy Niebo udzieliło ci królewskich przyniotów, przebacz, jak Manarcha, lecz nie jak Wezyr.” — Vice-Król, podniosłszy go, kazał mu usiąść przy sobie, pocieszał go zaręczeniem zupełnego zapomnienia przeszłości i przyrzekł uważać go odtąd, jako swego syna. Po tej rozczulającej scenie i oddale-

niu się dworzani naradzali się jeszcze jakiś czas o badwa ci dostojni mężowie, a żegnając się obli- gował Vice-Król Abdula, aby go często od- wiedzał. Z wesołą miną wyszedł Abdallah pasza, przez schody towarzyszyli mu dworzanie, a u bra- my pałacu zastał konia własnego Vice-Króla; gdy mu to powiedziano, pocałował siodło, wszedł na koń, i udał się do przeznaczonego mu pałacu, gdzie zastał honorową gwardyą, i również przyjętym był od znakomych dworzani Vice-Króla. — Posłano rozkazy do Kairu, aby dla niego i jego rodziny, którzy spodziewano się z Akry, przygotowano pa- łac. Vice-Król darował Abdallahowi piękną bry- lantami osadzoną tabakierkę i drogą emaliowaną tudzież złotem wysadzaną szablę. — W opisanym tu przypadku udowodnił Mehemed Ali, wspania- łości i szlachetne przymioty wielkiego serca swego. Łaska jego jest naysłodszą cnotą Mo- narchy, a Mehemed Ali okazał ją tu, sposobem świetnym, która z tylu innymi odznaczającemi go przymiotami, nieśmiertelne imię jego, w ro- zcznikach dziejów. (G.C.)

Podług prywatnych listów z *Liworny* z dnia 10 lipca donoszą: „Wiadomości z *Alexandryi* aż do 9 lipca, są coraz pomyslniejsze dla *Mehemet Ali*. Wszyscy naczelnicy goralów *Libanu*, o- świadczyli się za nim; parę dni przed odejściem tego pisma, syn naysłodszy z tych książąt, który dotąd był na stronie Porty, przybył do *Alexandryi*, jako zakładnik. Szeryf z *Mekki*, któ- ry się także oświadczył za *Mehemet Alim*, codzień także jest oczekiwany w *Alexandryi*, gdzie, jako Xiażę duchowny, ma koronować *Alego*, na Kró- la *Egiptu*. Siła wojenna *Egiptu* w *Syrii* ma się składać z 80,000 ludzi, między którymi 36,000 regularney piechoty i 8,000 regularney jazdy, 23,000 nierregularney piechoty, między któremi *Druzy* uważani są jako doskonali strzelcy, 7,000 *Beduinów* kawaleryi, i 4,000 dobrze wyćwiczo- nych artyllerzystów. Flotta *Egiptu*, składająca się z 3 liniowych okrętów, 7 fregat i wielkiej liczby pomniejszych statków wojennych, ma po- płynąć wkrótce do *Rhodus*. — W *St. Jean d'Acree* między wielu innymi, znaleziono 1,700 armat i skład miedzi 23,000 centnarów wynoszący. (G.W.)

O g ł o s z e n i a.

1. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu, z powodu nie przybycia po uczynionych ogło- szeniach na wyznaczone wprzód terminy ży- czących, do wzięcia w odkupną dzierżawę po 1 dzień apryla 1834 roku kroleznanego w mie- ście Wilnie od rzezi na koszer rogatego by- dła poboru postanowionego likwidacyją Wi- leńskiego byłego Powiatowego Sądu rezolu- cyją 1796 roku nastającą na zaspokojenie ka- halnych długów, przeznaczone nanowo termi- ny dla targu 19, a dla przetargu 23 dzień na- stępnego sierpnia; i dla tego zechcą życzący uczestniczyć w takowych targach, przybydź na takowe terminy z prawnymi i dostateczne- mi ewikcyami do tego Rządu, gdzie objawio- ne będą im i poprzednicze kondyoye. Julii 29 dnia 1832 roku.

Assessor Józef Szulc.

Sekretarz Kowalenok.

Naczelnik Stoła Purzyoki. (960)

1. Prospekt Instytutu naukowego od lat 6 w Rydze eksystującego pod dyrekcją Hüttele Doktora Filozofii.

W tym instytucie podzielonym na trzy klasy i mieszczącym w sobie uczniów 40, na- stępne wykładają się nauki: Religia, historia, geometrya, algebra, arytmetyka, języki, ros- syjski, francuski, niemiecki, angielski, grecki, i łaciński. Lekcye rozpoczynają się zrana od

spiewania i modlitwy, o pół do gtey i trwa- ją do szczy z południa. Po południu zaś od 3ciey do 5tey. Od septembra aż do ma- ja od godziny 5tey do 7mej, uczniowie pod okiem dyżnującego nauczyciela powtarzają lek- cye dnia upłynionego i przygotowują się na dzień następny. Oprócz dyrektora pracuje w instytucie, dziesięciu dobrze usposobionych nauczycieli. Płaca roczna od uczniów przy- chodzących rubli srebrem 100, od miesco- wych rubli 300. Instytutor niniejszego zakła- du, mieszkając jeszcze w oyczyźnie swojej Saksonii, nietylko, że miał zręczność pozna- nia wielu tam przebywających Polaków, ale nadto umiał zjednać ich zaufanie tak dalece, że do instytutu, którego w Dreźnie był także dyrektorem, oddawali na edukacyą swoje dzieci.

(965)

2 Prowiantski Departament Wojennego Ministeryum ogłasza, iż na skutek rezolucyi Zwierzchności na dostawę prowiantu i owsa w następującym, 1833 roku dla osiedlonych w Słobodzko-Ukraińskiej Gubernii wojsk i innych znajdujących się w okręgu tego osiedlenia tak- że Charkowskiego batalionu wewnętrzney stra- ży z żandarmską komendą i powiatowych in- walidnych komend, uznaczają się w Słobodzko-Ukraińskiej Skarbowey Izbie w następują- cym miesiącu listopadzie: targ 2go i przetarg 7 dnia.

Ilość prowiantu i owsa, i warunki, na mocy których powinna się odbywać ich dostawa, objawione będą przy targach.

Na wyżej wyrażone terminy wzywają się życzący z ewikcyami, postanowionemi ustawą N a y w y ż e y utwierdzoną dnia 17 paździer- nika 1830 roku.

Tymczasem uprzednio Prowiantski Depar- tament obwieszcza, iż żyjącym zostawia się do woli podjąć się dostawy produktów, ile kto może w miarę ewikcyi; że opłata pieniędzy czynioną będzie akuratnie na terminach wedle umow bez naysłodszygo przetrzymywania i zwłoki, i że w przyjmowaniu dostawowanych produktów, przestrzegana będzie naysurowsza sprawiedliwość i zgoła nie będą miały miejsca, nietylko ucisk, ale i naysłodszy próżna zwłoka.

Naczelnik oddziału Bielajew.

Naczelnik Stoła Zacharow. (944)

3. Od Borysowskiej mieskiej Policji o- głasza się, iż w mieście Borysowie wzięty czło- wiek *Wasili Wasiljew syn Horyliow*, któ- ry się powiadał rodem Czernihowskiej Gubernii, Surażskiego Powiatu, ze wsi Miedzwiedziow obywatela Cyrylego Jana syna Hudowicza wło- ścianinem, mający od urodzenia lat 38, i nastę- pujące przymioty: wzrostu 2 arszyny 6 wiersz., twarzy czystey, oczu szarych, włosów na głowie ciemnorusych, brody i wąsów nie goli, i wię- cey żadnych znaków nie ma. Ten zaś człowiek utrzymuje się w mieskiej turmie, i przezna- czono uczynić stosownie do jego relacyi spraw- kę, o czém pisano Czernihowskiej Gubernii do Surażskiego Ziemskiego Sądu. Junii 3 dnia 1832 roku. W obowiązku Horodniczego Koczukow. Pismowodzca Żyżniewski. (917)

Wilno dnia 1 Sierpnia v. s. 1832 roku.

2 Rada Opiekuńska Moskiewska CESARSKIEGO Domu wychowania niniejszém ogłasza, iż w niej będą się przedawały z aukcyjnego targu, oddane na ewikcyą za pochybieniem terminu nieruchomości majątki:

1szy Obywatela byłego Czerykowskiego powiatowego Marszałka Gaudentego syna Jana Hołyńskiego, Mohylewskiej gubernii, Czerykowskiego powiatu, we wsiach: Połuzi 140, Karakowce 17, Karbakach 109, Uszakach 69 i Leszozance 39, w ogóle 374 dusz.

i 2gi Kapitana Jana Jakóba syna Baskakowa, Mohylewskiej gubernii i powiatu, we wsi Zarudieyce, Makaryney, tudzież dwornych i włościan z 86—84 dusz.

Pomienione majątki przedają się z urodzonymi po rewizyi, ze wszelką należącą do nich ziemią i wszelkiem na niej zabudowaniem, i z przelewem długu Rady, kto zechce wedle dawniejszego świadectwa na 26 lub 37 lat, na prawidłach kassy zachowawczej. Targi naznaczają się: dla majątku Hołyńskiego za odejściem dwóch targów, trzeci 1go dnia, a dla majątku Baskakowa pierwszy 1go, drugi 5 i trzeci 12 dnia miesiąca września 1832 roku. Zaczém, życzący kupić, zechcą przybyć do Rady Opiekuńczej na naznaczone targi na godzinę 10tą zrana, zapisywać się zaś do targów każdodziennie oprócz dni świątecznych. Lipca 18 dnia 1832 roku.

Expedytor Strasznirow.

Expedytora Pomocnik Pomerancow. (943)

2 Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu ogłasza się: iż na zadośćuczynienie skarbowego nyzkania, oddano na sprzedaż z publicznych targów należące do żyda Mowszy Aranowicza Jofe położone w mieście Wilnie, dom na przedmieściu Snipiszkach pod N. 953, oceniony 720 rub. i część domu na Mikołajewskim zaułku pod N. 317 oceniony 163 rub. 95 kop. asygnacyami. Przedaż takowa odbywać się będzie w terminach, pierwszym 5, drugim 6 dnia następnego miesiąca Września a trzecim ostatecznym we trzy miesiące od dnia pierwszego wydrukowania takowego ogłoszenia w Senatskich gazetach. — Zaczém życzący kupić pomieniony dom i część, mogą przybyć do tego Rządu na wyznaczone terminy. Julii 13 dnia 1832 r.

Assesor Józef Szulc.

Sekretarz Jamont.

Naczelnik Stoła Benedykt Czarnocki. (942)

2 Ошь Виленской Казенной Палаты симъ объявляеяся, что для продажи находящихся въ секвестрованномъ имѣнии Смургоняхъ, дворовыхъ, экономическихъ, и шабунныхъ лошадей съ публичнаго шорга, назначень срокъ 31 число будущаго августа мѣсяца сего года, а на перешоржку 5 число септября, и что желающие купить шаковыхъ лошадей могутъ явиться на назначенные сроки въ имѣние Смургони, въ Ошмянскомъ Уѣздѣ лежащее. 26 Юля 1832 года.

Assessorъ И. Перепеча.

Школа Помощникъ Августинъ Вольскій.

Журналиста А. Ловцевичъ. (949)

2 Od Wileńskiej Skarbowey Izby niniejszém ogłasza się, iż dla przedaży znaydnąycych się w sekwestrowanym majątku Smurgoniach, dworskich, ekonomicznych i tabunowych koni z publicznego targu, naznaczony termin 31 dnia następnego miesiąca sierpnia terażniejszego roku, a na przetarg 5 dzień września; i że życzący kupić takowe koni, mogą przybyć na oznaczone terminy do majątku Smorgoń w Oszmiańskim powiecie położonego. 26 julii 1832 roku.

Assesor J. Persepca.

Stoła Pomocnik Augustyn Wolski.
Żurnalista A. Łowcewicz. (949)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu *Hryhory Iwanow*, który się mianował rodakiem Witepskiej Gubernii Sobieńskiego Powiatu ze wsi Zieńcow za włoścęgę był osądzony w Wileńskim powiatowym Sądzie, i po rezolucyi dnia 29 apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy policyi przez niższych jey służalcow, pięciu pletniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu — Przymioty zaś rzeczzonego Iwanowa, następne: wzrostu 2 arszyny 4 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey, oczu szarych, nosa miernego, gęby mierney, włosów rუსych, szczególnych przymiotow niema, lat 25; o czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włoścęga może należeć julii 18 dnia 1832 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Piotr Bohdanowski*, który się mianował rodakiem Wileńskiej Gubernii, lecz z jakiego powiatu, powiedział, że niewie, za włoścęgę był osądzony w Wileńskim powiatowym Sądzie i po rezolucyi dnia 28 przeszłego Apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalcow pięciu pleniowemi razami, odesłany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu — Przymioty rzeczzonego Bohdanowskiego następne: wzrostu 2 arsz. 6 $\frac{3}{8}$ wiersz. twarzy okrągłey, oczu szarych, nosa i gęby miernych, włosów na głowie czarnych, lat 26 — O czém ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włoścęga może należeć, julii 18 dnia 1832 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.

Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Bogumil Bejer* albo *Pawłowski*, który się mianował rodem z Królestwa Pruskiego, za włoścęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie i po rezolucyi dnia 28 przeszłego apryla nastaley przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policyi przez niższych jey służalcow pięciu pletniowemi razami, odesłany do 1go aresztantskiego batalionu: ten zaś Bejer przymiotow następnych: wzrostu 2 arszyny 2 $\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy podługowatey, chu-

derlawey, oczu szarych, nōsa miernego, włosow na głowie ciemno-rusych, szczególnych przymiotow nie ma, lat 18 — O czēm ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których ten włóczęga może należeć, julii 18 dnia 1852 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Jakób Iwanow*, który się mianował, rodakiem Tulskiej Gubernii, Newskiego powiatu, wsi Simjan, obywatela Demetryusza Smirnowa, za włóczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po rezolucyi, dnia 18 przeszłego apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policji przez niższych jey słuźalcow, pięciu pletniowemi razami, odestany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu—Przymioty rzeczzonego Iwanowa: wzrostu 2 arsz. $2\frac{1}{2}$ wiersz., twarzy okrągłey, nosa średniego, oczu szarych, gęby mierney, włosow na głowie ciemnych, lat 25 — O czēm ogłasza się dla wiadomości właściciela lub gromady, do których

ten włóczęga może należeć, julii 18 dnia 1852 roku. Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Wileńskiego Gubernialnego Rządu. *Indrych Indrychow*, który się mianował mieszczaninem miasta Rewla, za włóczęgę był osądzony w Wileńskim Powiatowym Sądzie, i po rezolucyi dnia 18 przeszłego apryla w nim nastaley, przez Pana Zwierzchnika Gubernii potwierdzoney, ukarany przy Policji przez niższych jey słuźalcow pięciu pletniowemi razami, odestany do Nikołajewa dla skompletowania 1go aresztantskiego batalionu. Ten zaś Indrychow przymiotow następných: wzrostu 2 arsz. 4 wiersz., twarzy okrągłey, nosa miernego, oczu szarych, gęby średniey, włosow na głowie, brodzie i wąsach czarnych, lat 25; o czēm podaje się do wiadomości właściciela lub gromady, do których ta włóczęga może należeć. Julii 18 dnia 1852 roku.

Radzca i Kawaler Kazimierz Nowicki.
Sekretarz Jamont.
Radzca Honorowy Leonowicz. (912)

2. Od Białostockiego Obwodowego Rządu drugiego oddziału ninieyszēm ogłasza się, iż w nim na mocy Imiennego N a y wyższego JEGO IMPERATORSKIEY MOSCI Ukazu danego Rządzącemu Senatowi dnia 11 października 1829 roku, i przedpisania Pawa Ministra Finansow od 25go listopada tegoż roku, odbywać się będą publiczne targi na oddanie w 12letnią dzierżawę od 1go junii następnującego 1833 roku, niżej w tabeli wyrażonych majątkow. Zaczēm życzący wziąć w dzierżawę od tego 1go mēca junii 1833 roku, który z takowych majątkow, zechcą przybydź dla targow do Białostockiego Obwodowego Rządu drugiego oddziału z pewnemi ewikcyami, odpowiadającemi dwuletniey opłacie z każdego majątku na terminy na przeciw tych majątkow oznaczone.

Nazwisko Amtow i znajdujących się w nich Folwarkow i Woytowstw.	Ilość wsi.	Ilość męzkiey pięci dusz w ostatniey rewizyi.	Ilość arendowney intraty w welle Pruskich obchunokow i kontraktow jaka corocznie po i junii 1819 roku do Skarbu wchodziła.		Ilość arendowney intraty w stanowiona była przy targach w 1829 roku odbyłych i w zawartych na 12letnią dzierżawę kontraktach.	
			Srebr. m. Ruble	Kop.	Srebr. m. Ruble	Kop.
<i>W Sokolskim powiecie.</i>						
Janowskiego Amtu.						
Folwark Janow	pańszczyz. 13	3127	14145	—	13642	—
— Z czynszowemi wsiami	czynszow. 35					
<i>Słoykowski Amtu.</i>						
Folwark Odelsk	5	350	3406	71	2330	—
<i>I w Bielskim powiecie.</i>						
Klenickiego Amtu.						
Folwarki: Kleniki	pańszczyz. 10	—	19034	94 $\frac{1}{2}$	19189	55
— Z czynszowemi wsiami Bielskiego leśnictwa	czynszow. 47					
— I z przyłączonemi doń gruntami byłego Woytowstwa Leszczyn	2	5274	108	90 $\frac{1}{2}$	19189	55
— Raczki	—	—	519	39		
— Lada	—	bez włościan	32	9 $\frac{1}{2}$		
<i>Stołowackiego Amtu.</i>						
Woytowstwo Orechwicze	bez włościan	—	3	—	—	—
Zawierające w sobie trzy włoki uprawney ziemi						
<i>Bielskiego Amtu.</i>						
Woytowstwo Rudka	1	18	37	87	45	—
<i>Brańskiego Amtu.</i>						
Woytowstwo Sielce	1	5	40	7 $\frac{1}{2}$	40	7 $\frac{1}{2}$

W których mianowicie dla targow dwudziestego drugiego Listopada w ostatniey terminach odbywać się mając, i dla przetargu przez trzy dni dwudziestego szóstego tego miesiąca.

2 Podolska Skarbowa Izba ogłasza: iż dla przedaży na wieczność lub oddania w arendowną posesyją na tyle lat, na ile przybyli żyjący zgodzą się, poczynając od 12 do 50 lat Edukacyney części miasteczka Czemirowea w Kamienieckim powiecie położoney, w której liczy się 39 meżkiej płci dusz z oznaczeniem roczney intraty z takowego majątku po 900 r. sr., naznacza się termin 9go dnia miesiąca decembra terażniejszego 1832 roku z jednym w trzy dni przetargiem; szacunkowa zaś dla takowego majątku summa, ilość gruntów, i wszystkie wygody, tudzież zobowiązanie się possesora, powinności włościan i czynszowych mieżkańców, i kondyocy, na osnowie których powinna się odbywać przedaż, objawione będą przy targach.

Na wyżej wyrażony termin wzywają się żyjący (mający prawo possydować nieruchomości) ze swobodnymi ewikocyami w nieruchomości majątku lub pieniężnych summach zawierającymi się. 11 junii 1832.

Sowietnik Krycki.

Kontroler A. Pawliczyński. (948)

2 Opieka Szlachecka powiatu Wileńskiego przez niniejsze ogłasza: że domy w mieście Wilaie położone, a za skarbowe należności w wiedzy teyże Opieki zostające jakoto: Jenerałowey Vietinghoff, dwa domy z ogrodem Dworzaniua Tomasza Korwella, część domu Assesora Karola Morawskiego, schedy rozmaitych lokatorów w domu Deputata Franciszka Rewkowskiego, dom Byczkowskiego, zesłego Andrejewa, Doroszki, Zafatego, dworki Wazgirda i pałac Senatora Ogińskiego, będzie oddawać przez publiczną licytacją w jednoroczną arendowną dzierżawę w terminach: pierwszym dnia 8, drugim 9, trzecim 10 i ostatnim czyli na przetarg dnia 12 nadchodzącego miesiąca sierpnia; ktoby więc życzył należeć do tych targów, zechce przybyć z dostateczną ewikocyą do sali Sądu powiatowego, gdzie o warunkach przedlicytacyjnych powezmie wiadomość, lub w Kancellaryi teyże Opieki poinformowanym będzie. Roku 1832 lipca 28 dnia.

Prezydujący w Opiece pełniący urząd Marszałka Wileńskiego Powiatowy Sędzia i Kawaler Gasper Hornowski.

Za Sekretarza Józef Karwowski. (957)

Wedle Ukazu JEGO IMPERATORSKIEY MOŚCI Samowładnącego Całą Rossyą etc. etc. etc.

2 Józefat Erdman b. Prezydent Grodzki Powiatu Upitkiego Prezydujący, Józef Naborowski b. Pisarz Ziemski Wileński, Ignacy Zakrzewski Assesor Sądu Powiatowego Oszmiańskiego, Ignacy Houwalt b. Sędzia Grodzki Powiatu Wileńskiego i Adam Kijuc b. Pisarz Grodzki Powiatu Trockiego, Urzędnicy na rozdział funduszków zesłych Bernarda i Jana braci Pęczkowskich, przez Izbę Wileńską Cywilnego Sądu naznaczeni.

UUr: niewiadonym Nazwisk i tytułow Sukcessorom zesłych s. p. Bernarda i Jana braci Pęczkowskich, jako debitorom: a zaś: Apolinaremu i Józefacie z Chrapowickich

Morawskim Szamb. b. Dworu Polskiego, Annie z Wołodkowiczów matce, Józefie w pierwszym zamęzcju Pęczkowskiej, w powtórnym Wolskiej Prezydentowey Izby Grodzieńskiej Cywilnego Sądu, Annie z Obuchowiczów Kamińskiej, Reginie i Ewie w panieńskim stanie zostającym, Obuchowiczowey i Obuchowiczównóm, Alexandrowi Hrabi Pocijowi Obożnemu W. X. Lit. Kawalerowi Orderów, Jerzemu Guttowi, Stanisławowi Trzemeskiemu Regentowi, Joachimowi i Annie Bryndzom Sęstwu Ziem. Brzeskim, Franciszkowi Żabie Czesznikowi Witepskiemu, Szymonowi Wiszniewskiemu Kasztelanowi Królestwa Polskiego, oraz dalszym Kredytorom i Pretensorom do masy funduszu zesłych s. p. Bernarda Półkownika Woysk Polskich i Jana Szambellana b. Dworu Polskiego braci rodzonych Pęczkowskich, czyniemy wiadomo tym naszym czteroniedzielnym obwieszczym listem, w tém mianowicie wydającym się: iż My powyżey wyrażeni Urzędnicy w Komplecie z osób trzech porządkiem zapisania złożonym, za Niedziel cztery od dnia dzisieyszego, to jest, na dzień 25 miesiąca Augusta 1832 roku, niezawodnie do majątności Jezna w Kowieńskim Powiecie położoney zjedziemy, i tam poruczoną nam czynnością przez Izbę Cywilną Wileńską zajmować się będziemy. — Pisan 1832 julii 27 d.

(956)

2. Excerpt oświadczenia z protokołu potocznego Sądu Powiatowego Witkomierskiego w dacie poniżey wyrażoney zapisanego et eorundem pod pieczęcią urzędową tegoż Sądu na żądanie strony jest wydan.

Roku tysiąc ośmset trzydziestego drugiego julii dwódziesiątego trzeciego dnia, stosownie nastaley w Sądzie Powiatowym Witkomierskim rezolucyi, przed aktami tegoż Sądu stawając obecnie JPan Antoni Rymowicz, oświadczenie po niżej wyrażone ku wpisaniu do protokołu potocznego podał w słowach: „Oświadczenie imieniem Antoniego i Szymona braci starszych, w imieniu własném i dalszego roduństwa Rymowiczow, zanosi się z następnego wydarzenia: s. p. Xiądz Adam Rymowicz Kanonik Miński i Proboszcz Jeźniński schożąc ze świata w roku 1824, pozostawił po sobie znaczną sytuacją, a mianowicie w kapiptałach przeszło sto tysięcy złotych polskich, i w kosztownych sprzętach, złocie, srebrze, perłach, kamieniach drogich i rozmaitych mobiliach, półtora tysiąca rubli srebrnych, z okładem wartości. Zmarłego Xiędza Kanonika Rymowicza bratem był rodzonym, a przeto naturalnym i jedynym sukcesorem, oyciec oświadczaćcych się, nieżyjący dopiero Jmć Pan Rymowicz Andrzej, lecz nie mieszkając blisko brata swojego bynaimnię o jego funduszach nie wiedział, kiedy zaś Xiądz Kanonik żyć przestał, i wypadało zająć się sukcesyją przypadającą w tę porę, brat starszy oświadczaćcych się Xiądz Jan Rymowicz Altarysta Jeźniński nastęczył się swojemu i żałteych oycowi do robienia tego interessu, lecz jak z jedney strony oyciec żałteych nieznał ilości sukcesyji pozostaley, tak też z drugiey, Xiądz Jan Rymowicz dążąc na krzywdę roduństwa,

i upatrując własne zyski, kiedy udał się dla objęcia sukcesyi, więc uprzednio z góry, iż ta jest tak małej wartości, że prawie nic nie znacząca, po czym ciągle przed oycem żałł i przed żałującymi utrzymywał, że nie ma do osiągnięcia niczego: tém czasem zaś, jak żałujący dopiero dowiaduje się, miał mieć nie jakąś od imienia zeszłego oycy plenipotencyą, którą jeśli dostał tedy, łatwo mógł sporządzić, jako się podobalo od tego co pisać nie umiał; a więc korzystając z okoliczności, wdał się w obróty około funduszow, i niby żałujące o tém nie wiedzieli, gdyby aż dopiero za ledwie niedostały się własnoręczne pisma zeszłego X. Adama Rymowicza, z których okazało się, że miał i zostawił następne kapitały. Na obligu 1814 apryla drugiego W. Jana Pęczkowskiego Szambellana złotych polskich dwadzieście trzy tysiące, u tegoż na obligu daty 1830 roku nowembra 30 złotych dwa tysiące, u W. Karola Płuszczyńskiego Szambellana na obligach 1820 junii 24 złotych dwadzieście tysięcy, 1820 julii 1 złotych dziesięć tysięcy, 1821 junii 24 złotych 4,000, 1822 junii dwódnastego czwartego złotych trzy tysiące, tysiąc osmset dwódnastego czwartego junii dwódnastego czwartego złotych dwa tysiące, u W. Wincentego Szukszty Prezydenta na obligach tysiąc osmset dwódnastego apryla dwódnastego trzeciego złotych czternaście tysięcy, 1822 apryla 23 dnia złotych dwa tysiące dwieście, 1823 apryla 25 złotych tysiąc czterysta na obligu s. p. Rossenowej Majorowej roku 1811 apryla 25 złotych ośm tysięcy, na obligu s. p. Eytminowej Sędziny, roku 1814 7bra 29 złotych trzy tysiące u W. Wincentego Grądzkiego Sędziego za obligiem roku 1817 junii 24 złtch trzysta sześćdziesiąt, za obligiem W. Dankiewicza Jana roku 1813 xbra 4 złotych sto, na obligach W. Gieysztor Sędziego 1817 styczni 19 złotych tysiąc i 1817 apryla 23 złotych czterysta, za obligiem J. Pana Jana Kamińskiego, roku 1821 apryla 3 złotych osmdziesiąt, za obligiem W. Józefa Dymy Chorążego 1818 styczni 1 złtch dwieście, i 1822 marca 19 złotych tysiąc, na obligu W. Józefa Bohstawskiego Regenta złotych tysiąc, na obligu W. Adama Zdanowicza Chorążego roku 1825 9bra 26 złotych tysiąc trzydzieście trzy, oraz za obligiem J. W. Wawrzeckiego Jenerała roku 1825 junii 1 złotych pięć tysięcy trzysta trzydzieście trzy, słowem samych kapitałów za obligami wynosiło złotych sto dziewięć tysięcy czterysta sześć, oprócz procentów zaległych, których własną ręką zeszył Xiądz Adam Rymowicz liczył złotych dziewiętnaście tysięcy dziewiętnaście, dopieroż drogich rzeczy, sprzętów i mobiliow, rozmaitych pozostało, podług oceny samego zeszłego onych właściciela na czerwonych złotych pięćset trzydzieście siedm i rubel srebrny jeden, a na to: były jeszcze w pozostałości i gotowe pieniądze, co wszystko jeneralnie zagarnął W. Jmć Xiądz Jan Rymowicz, którego żałł. zatem manifestują, i żaląc się przed publicznością na podstępne działania Xiędza brata, nim rozpoczną nie bawnie prawne z nim kroki, témczasow zapowiadają, że jeśli jakową plenipotencyą od oycy żałujących Andrzej-

ja Rymowicza miał mieć Jan Rymowicz, tedy takowa nietylko ustała z powodu śmierci oycy żałujących, ale nadto: jako do celu podstępnej szkody, w nastaniu nie legalna zaskarża się, i oświadczają żałł, że takowa nie miała i nie ma znaczenia, powtóre: zastrzegają żałujący, aby nikt z Xiędzem Janem Rymowiczem nie wchodził w żadne układy, ani przelewów na obligi nie przyymował, ci zaś którzy winni byli za obligami zeszył. Xiędzu Adamowi Rymowiczowi, i chociażby Xiądz Jan Rymowicz na swoje imie obligi poprzemieniał, iżby ani kapitałów, ani procentow nie płacili, bo inaczej na własną stratę narażeni zostaną — Na ostatek: chociaż obżałowany Xiądz Jan Rymowicz poważył się zapisać oświadczenie, ale niech wie, że przez to nie zdoła ukryć tej prawdy, jaka już doszła do wiadomości żałujących, i jakiej mając tak pewne dowody, w pozyskaniu należności swojej, czynić prawem nie zaniedbają (w protokule podpisano). Takowe oświadczenie podpisują, Antoni Rymowicz.

Sędzia Powiatowy Wiłkomierski Józef Hoppen. Regent Jan Kontrymowicz. (954)

2 Umocowany W. Salomei z Chiczewskich Boskiej ogłasza, że Wołyńska Izba Cywilnego Sądu, uskuteczniając Ukaz Rządzącego Senatu roku 1831 dnia 24 października wypadły, postanowieniem swym roku 1832 dnia 2go kwietnia nastającym, przyznawszy ją właścicielką majątku po zmarłym jej rodzonym bracie Antonim Chiczewskim, w Gubernii Wołyńskiej, Ujeździe Nowogrod-Wołyńskim położonego, z dóbr wsiow, Pieczywod i Kutek, oraz summ pieniężnych, remanentow, i różnych sprzętów, składającego się, obowiązała też Salomeę Boską, aby ta wprost od siebie przez gazety Sankt-Petersburskie, Karjera Litewskiego i Warszawskie, uczyniła wezwanie, czyli nieznanym się kto jeszcze prócz niej, mogący mieć prawo do majątku po Antonim Chiczewskim pozostałego, i aby takowych ogłoszeń exemplarze, w teyże Izbie Wołyńskiej złożyła, dla uczynienia dalszych postanowień. Ktokolwiek więc miałby prawo zbliżania się do wyżej wyrażonego spadku ma się zgłosić z dowodami w Gubernią Wołyńską do tamtejszey Wołyńskiej Izby Cywilnego Sądu.

Umocowany Salomei Boskiej Kalasanty syn Jana Baranowski. (937)

3. Sąd Izby Cywilnej Gubernii Grodzieńskiej ogłasza, iż świadectwo o swobodności 45 dusz włościańskich z majątku Kołosow i Folwarku Łukowicz Grodzieńskiej Gubernii w powiecie Wołkowyskim położonego, Dziedzicom tegoż majątku W. W. Franciszkowi i Maryannie Budkiewiczom, pod datą 14 marca 1829 roku N. 342 wydane, powodem zatracenia onego bez użycia, uznano za nikczemne, i za żadną pewność nigdzie służyć nie mogące; w razie zaś złożenia onego gdziekolwiek, raczą te władze, nadmienione świadectwo zatrzymać, i nieprzyjmując w kaucyą, przesłać do tej Izby dla unieczemnienia. Dnia 12 julii 1832 roku.

Zasiadający Mackiewicz.

Sekretarz Sowiet. Tytuł. G. Spirydowicz. (916)

Drukarnia A. Marcinowskiego.

DOZWALA SIĘ DRUKOWAĆ. Wilno. 1832. d. 1 Sierpnia.

CENZOR Leon Borowski.